

מתורתו של צדיק אביר יעקב

משנתו של מרן רבי יעקב אביחצירא זי"ע | על דרך הפשט לקט דרושים ומאמרים, בביאור פשט מצוות התורה וענייני עבודת הש"ת שגלקטו מכל ספריו הק'

פרשת וישב - חנוכה תשפ"ד

אלקים, והכונה דקשתעבדו את ה' בשמחה וברננה, בזה יתגלו לכם רזי תורה, ותדעו כי ה' הוא אלקים, שהוא מעשה מרובה על מהכנתו:

זוה כוונת הפסוק 'דרך מצוותיך ארוץ'

וזהו שאמר נמי כאן דרך מצוותיך ארוץ, דהיינו אעשה מצוותיך בנרצות ובשמחה רבה, וזה גורם לי כי תרחיב לבי לדעת סודות התורה, כי תרחיב לבי גימטריא 'סודי תורה עם הכולל:

(מעגלי צדק אות דל"ח)

זוידים ביד עוסקי תורתך

טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף (תהלים קיט עב). עכשו חוזר למה שאמר בתחלה (שם פסוק טז) **טפלו עלי שקר זדים** וכו'. ופרשנו בו דיצר הרע ונגדא דילה מפתים את האדם בשעת התפלה ובשעת למוד התורה, כדי לחשב מחשבות קדח מה לעשות בהם ובכסף ובנחשת, שהם הבלי העולם המטרידיים אדם מעבודת ה', דמה יזעילו ומה יזעילו המחשבות. עכשו בא לומר, שאותו הדבר שבו באה אלי מחשבת יצר הרע להטרידני, איני חושב אותו הדבר לכלום, כי הבלי העולם שהם זהב וכסף חשובים בעיני כעפרא דארעא, ודבור אחד מהפלתך או מתורתך **טוב לי מאלפי זהב וכסף**, ואין אני מניח חיי עולם הנצחיים ועוסק בחיי שעה בדברים בטלים ומבטלים. וזהו שאמר, מי גרם לי שלא הטיית און לשקר שהוא הבלי העולם, ש**טפלו עלי הזדים** להטרידני בו, משום ש**טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף**:

ומה שאמר **תורת פיך**, הוא מדבר על תורה שבעל פה כמשמעותה. ומה שפרט תורה שבעל פה, משום דהתלמוד שהוא מקור הדינים, צריך שקלא וטריא ודעת רחבה לדמויי מלתא למלתא, ובפרט דיני ממונות שהם כמעין הנובע וצריך זכור מחשבה ודעת צלולה. ואם בא בשעת הלמוד לחשב מחשבות אחרות, נטרד בדעתו, ולא סלקא לה שמעתתא. וזהו שאמר **טוב לי תורת פיך**, דהיינו תורה שבעל פה, הינו, הדינים שאני נושא ונותן בהם בדעתי ובמחשבתי, אם הייתי מטריד דעתי במחשבות הבלי העולם, לא היתה סלקא לי שמעתתא, ואני **טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף**, לפיכך מחשבתי אינה סרה מהם:

(אלף בינה, תהלים קיט אות ט)

וכו', הינו נמי הנפש החטאת היא תמות, זה לעמת זה עשה האלקים וכו', ולעמת חרבן הנפך לעיל היתה גזרתם שזה וקשה וכו', שזה גורם לזה שבחמד מחתא נהנה וכו':

'שאלו לתורה' כנגד גלות יון

שאלו לתורה לעמת גלות יון כנזכר לעיל וכו', שעוד בה גם כן **יביא קרבן ויתכפר לו**, ודי להם שלא יעשו כענין הראשונים וכו', וכידוע נמי בגלות השמונאי ובניו שהיתה בגלות ההיא וכו', וכן **יביא קרבן** וכו' לעמת שהיו כותבים על קרן השור וכו':

שאלו להקב"ה כנגד גלות אדום

שאלו להקדוש ברוך הוא לעמת גלות אדום כנזכר לעיל וכו', שעוד בה גם כן **ללבי גליתי ולא יבירי לא גליתי** (תהלים ס"ג), שלעמת גלות זה אתי שפיר גם כן הנסתרת לה אלקינו וכו' (דברים כט כח), וכנזכר נמי שאין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים וכו', וזהו **טוב וישר ה'** וכו': (שכל טוב ח"א, מאמר 'שאלו להכמה')

נר מצוה ותורה אור

דרך מצותיך ארוץ, כי תרחיב לבי (תהלים קיט לב). הכונה, דדוד המלך עליו השלום שאלותיו ובקשותיו בא"ב זו דתמניא אפי הוא שיתגלו לו רזי התורה על אמתתם, כמו שאמר (פסוק יח) **על עיני ואביטתה וכו'**, וכן **למדני חקיך** (פסוק יב) וכיצא, זה עקרו בא"ב זו. והנה שרש ויסוד עקר ידיעת סודות התורה הוא, שיהיה האדם זהיר ורזי בקיים המצוות ועושה אותם בשמחה, שהעקר הוא עשיית המצוות בשמחה, כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (שבת ל:) על פסוק (קהלת ח טו) **'ושבתתי אני את השמחה'**, זו שמחה של מצוה. דעל ידי השמחה ששומח האדם במצוות, מאירים נפש רוח נשמה שלו הארה גדולה, וכשמאידים הנפש רוח נשמה שלו זהו פתח פתוח לגלי סודות התורה:

ע"י נר שמחת המצוות זוכה לתורה אור

ואפשר דזהו כונת הכתוב (משלי יט כ) **'כי נר מצוה ותורה אור'**, והכונה, כשיעשה האדם בשמחה רבה המצוה עד שיאירו בזה הנפש רוח נשמה שלו, אז בזה יתגלה לו אור התורה, וזהו **'כי נר מצוה'**, כשמאידה המצוה הנעשית בשמחה באדם כנר, אז בזה זוכה לתורה אור, שיתגלה לו אור התורה שהוא הסוד, 'אור' נמי גימטריא דר':

וכן זוכה לדעת את ה'

וזהו נמי שאמר דוד המלך עליו השלום (תהלים ק ב-ג) **'עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה'**, דעני כי ה' הוא

ביאור מודרש 'שאלו לחכמה' כנגד ד' הגלויות

במודרש וילקוט תהלים איתא שם (רמז תשב) על פסוק הנזכר (תהלים כה ח) **'טוב וישר ה' וכו'**, דהיינו **שאלו לחכמה חוטא מה עגשו, חטאים תרדף רעה** (משלי יג כא). **שאלו לנבואה חוטא מה עגשו, אמרה להם הנפש החטאת היא תמות'** (יחזקאל יח ד). **שאלו לתורה וכו', אמרה להם יביא קרבן ויתכפר לו. שאלו להקדוש ברוך הוא וכו', אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, שנאמר 'טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך'**, עד כאן [וכו']. אפשר שהוא לעמת ארבע גלויות הידועות, שהן המה בכל מדי יון אדום וכו'. ונודע הוא גם כן ששלמה המלך עליו השלום הוא שבנה בית ראשון דהיה מקדש וכו', אשר נתן למלכות בכל כידוע וכו'. ומנה ובה הגלה יחזקאל הנביא בגולה ההיא עד שהגד על פיו בנבואתו, גם לעמת מדי שהיתה בסוף הגלות ההיא וכו'. אכן גלות יון היתה בבית שני, כידוע שבטלו אותם מדברי תורה התורה וקרבנותיה, כידוע משמעות הפטבע שטבעו רבותינו ז"ל בתפלת 'בימי מתתיהו בן יוחנן' וכו', כשיעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשקחם מתורתך וכו', ואחר כך וכו' וטרהו את מקדשך וכו'. אך כל שלשה אלה כבר עברו ונגעשו עליהם במרא וחצינא אנהנו ואבותינו כמעט כלנו אבדנו לולי רחמי יתברך וכו', אך ויך הוא הגלות הזה של אדום שהיא סתומה וחתומה כמה וכמה, עד גדר שכל הקצים כלו ואין הדבר תלוי אלא בתשובה כידוע וכו':

'שאלו לחכמה' כנגד גלות בבל

וזהו **שאלו לחכמה** לעמת גלות בבל כנזכר לעיל וכו', שעוד בה גם כן חכמת שלמה אשר בנה בית הראשון ששלטו בו אנשי בבל וכו', **חוטא**, זה ישראל שחטאו להם עד שגרמו להחריב וכו', **מה עגשו** ודינו שכל כך גדול ומר דינם וכו', **אמרה להם חטאים תרדף רעה**, שהאמת הוא שגדול עונם מנשא על שגרמו חרבן הגדול אשר זהו עולם וילאו כידוע, על פי **חטאים תרדף רעה** אחר רעה עד יאשמו כמדתם וכו', כי מי לנו גדול מתרבן הבית וכו', ומה גם בית ראשון המקלה כידוע וכו', ודברי ירמיהו גם באיכה יוכיחו גם על כל אותה הרעה וכו':

'שאלו לנבואה' כנגד גלות מדי

שאלו לנבואה לעמת גלות מדי כנזכר לעיל וכו', שעוד בה גם כן שלעמת גזרתם שהיתה להשימך להרג ולאבד

חידה שבועית:

מה מבאר רבינו הפסוק במשלי **'נר מצוה ותורה אור'**? (נא לכתוב תשובה קצרה ומתמצתת!).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב, כמו כן נא לציין כתובת מדויקת וטלפון

למייל: p0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף **'עבוד אביר יעקב'**

שם הזוכה בסידור לשחדיית מתיבתא בהוצאת עוז והדר:

פרשת שופטים:
הרב ישראל חיים בלומנטל מירושלים.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מרן ה'אביר יעקב' זי"ע (או מתוך עלון זה) בין שולחי התשובות תיערך הגרלה על סידור השלם (ספרד) עם רקמה ייחודית בהוצאת "עוז והדר".

